

Nr 290

Av herr Berndtsson m. fl., om kreditgarantier till deltidjordbrukare.

(Lika lydande med motion nr 261 i Första kammaren)

Erfarenheterna från tillämpningen av den nya jordbrukspolitiken kan ännu anses knapphändiga, men farhågorna för att rationaliseringsbestämmelserna i 1967 års beslut kommer att medföra olägenheter på många områden kan redan klart skönjas. Detta gäller inte minst ställningstagandet till och undervärderingen av att det s. k. deltidjordbruket finns kvar och kan fungera i fortsättningen.

Den landskapsbild vi vant oss vid och som skänkt oss trevnad och tillfredsställelse håller på att försvinna. Om det mindre jordbruket som hjälpt till att dana denna landskapsbild försvinner, kommer samhället att få stora kostnader och bekymmer med att hålla bygderna öppna, så att de ej förbuskas och blir dystra och otillgängliga för såväl bygdernas innevånare som fritidsfolket.

Rationaliseringen har även genom sin negativa inställning till deltidjordbruket försvårat möjligheterna för dem som fortfarande bor kvar i bygderna att erhålla den service som tidigare funnits och allt fortfarande behövs. Den genom deltidjordbrukens driftform och storlek lösgjorda arbetskraften kommer som regel alltid till användning för servicearbete inom olika områden, och det är ofta från denna grupp som andra näringar hämtar både sin kvinnliga och sin manliga reservarbetskraft. Tillgången till bilen förkortar avstånden tidsmässigt och vidgar på detta sätt arbetsfältet.

Till detta kommer att många människor i vårt samhälle av olika anledningar trivs med denna livsform med dess lugna miljö och inte kan tänka sig att byta bort den mot tätorternas jäkt och stress. De som accepterar den boendeform som deltidjordbruket ger, där man vid sidan av skötseln av gården samtidigt kan ägna sig åt något slag av annat arbete, är från hela samhällets synpunkt värda stöd och sympati.

Under debatter i frågan har det framkommit farhågor för att det skulle vara för arbetsamt att förena skötseln av ett mindre jordbruk med annat arbete och att detta ofta skulle komma att gå ut över hustrun och den övriga familjen. Kombinationerna är många och kan inte bedömas generellt, men det blir den enskilda familjens sak att pröva hur den vill ordna för

Bihang till riksdagens protokoll 1970. 4 saml. Nr 290—299

sig. Jämför man med det dubbelarbete som ofta förekommer i familjer inom tätorterna skall man nog finna att dessas insatser i många fall är hårdare och med hänsyn till barnen och samhällets kostnader ogynnsammare än vad arbetet och passningen vid ett mindre jordbruk behöver vara.

Kombinationen jordbruk och skogsbruk samt ett kompletteringsarbete i den utsträckning som de ekonomiska och praktiska möjligheterna medger bör därför tas till vara, och det torde för stora grupper av mindre jordbrukare och för landsbygden i dess helhet vara till fördel.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till sådan ändring i bestämmelserna om kreditgarantierna till jordbrukare att även deltidsjordbrukare kan komma i åtnjutande av dessa garantier.

Stockholm den 22 januari 1970

<i>Henry Berndtsson (fp)</i>	<i>Sven Antby (fp)</i>	<i>Lennart Mattsson (cp)</i>
<i>Arvid Nilsson (fp)</i> i Lönsboda	<i>Karl-Erik Eriksson (fp)</i> i Arvika	<i>Sigvard Rimås (fp)</i>

Nr 291

Av herr Eriksson i Arvika m. fl., om statsbidrag till jordbruksföretag för vatten- och luftvårdande åtgärder.

(Lika lydande med motion nr 260 i Första kammaren)

Stockholm den 22 januari 1970

<i>Karl-Erik Eriksson (fp)</i> i Arvika	<i>Henry Berndtsson (fp)</i>	<i>Sigvard Rimås (fp)</i>
<i>Arvid Nilsson (fp)</i> i Lönsboda		<i>Sven Antby (fp)</i>
